

Ordføreren for hans Parti og mellem den højtærede Finansministers egne forskellige Udtalelser.

Det er meget interessant, at vi nu faa understreget fra saa mange Sider, baade fra Ministerbordet og fra det radikale Partis Ordfører, at vi i det saakaldte radikale Ministerium for første Gang i mange Aar se en Forsvarer af indirekte Beskatning siddende som Danmarks Finansminister.

Finansministeren (Brandes): Jeg tænker ikke, det har forbavset noget eneste Menneske her i denne Sal, som har gjort mig den Ære at lægge Mærke til de Udtalelser, jeg fremkom med i det høje Landsting, at jeg havde den Mening om den indirekte Beskatning, som jeg udtalte i Gaar. Ingen i mit Parti har været i den fjerneste Tvivl derom. Jeg har Gang paa Gang i Landstinget udtalt dette, at jeg ikke var nogen absolut Modstander af indirekte Beskatning gennem Told. Det har jeg sagt, og det staar jeg altsaa ved, selv om det maaske forbavser de Herrer, at en Minister kan staa ved, hvad han tidligere har sagt. Jeg gør det. Jeg har altid sagt dette, at jeg vel saa den højere Retfærdighed ved den direkte Beskatning, men at jeg var i stor Tvivl om, hvorvidt denne Retfærdighed kunde komme frem paa anden Maade, end at man overhovedet afskaffede al indirekte Beskatning. Det staar jeg ved.

Nu staa altsaa forskellige ærede Medlemmer glade og triumferende op og erklære, at nu er der en dyb Kløft mellem mit Parti og mig. Der er altsaa denne Kløft, at jeg har en afvigende Mening paa dette Punkt; det vide alle, saa for hvem det skal konstateres, ved jeg ikke. Alle i denne Sal vide ogsaa, at vi overhovedet slet ikke komme til at forhandle om Toldloven, d. v. s. en frugtbar Forhandling, en rent akademisk Forhandling kunne vi faa, naar det skal være, men frugtbar bliver en saadan Forhandling ikke, før Toldloven skal til Revision i 1916. Hvis nu altsaa ærede Medlemmer virkelig tro om dette Ministerium, at det bliver siddende til 1916 — jeg for mit personlige Vedkommende er noget i Tvivl derom — vil denne Kløft, som er imellem det radikale Venstre og mig altsaa ikke spille nogen Rolle før til den Tid. Men hvorledes mene de Herrer, at det ellers skulde have nogen Betydning for den Forhandling, der skal føres i indeværende Samling? Derfor tror jeg, at hvor glade de Herrer end ere

derover i Øjeblikket — og jeg forstaaer, at [de ere det, thi det er godt at skrive om og godt at gaa til Møder med —, nogen praktisk Betydning faar det ikke. Den Dag, der var en saadan Kløft imellem mit Parti og mig, som de Herrer have antydnet, den Dag, det kunde faa praktisk Betydning, skulde det nok vise sig, at jeg naturligtvis veg, og at mit Parti fik Lejlighed til at gøre sin Mening gældende, uden at jeg lagde nogen Hindring i Vejen derfor, enten som Medlem af Partiet eller som Minister, hvad jeg som sagt neppe tror, at jeg vil komme til at være til den Tid.

Der var et æret Medlem — hans Valgkreds kan jeg ikke angive, da der ikke er nogen Valgkredsfortegnelse til Stede her, men det var det sidste ærede Medlem, der talte — — — (Stemmer: Det var det ærede Medlem fra Hornslet [N. P. Jensen, Randers Amts 4de Valgkreds]) —, som sagde, at der ogsaa var en dyb Uoverensstemmelse mellem de Ord, som jeg havde brugt, mellem mine forskellige Ytringer i Anledning af Tolden paa Petroleum og Benzin. Nu synes jeg dog, det er en mindre Sag; jeg kan ikke nægte — og det ville vel alle indrømme, at det dog er en mindre Sag, om jeg skulde være kommen til en Uoverensstemmelse i min Tale, end om der var en dyb Kløft mellem mig og mit Partis Medlemmer. Jeg tror, at det ærede Medlem kun viser, at han sammenblander smaat og stort. Men sæt nu, at jeg havde gjort mig skyldig i en Forglemmelse i det Øjeblik, da jeg sagde disse Ord, at jeg ikke tilstrækkelig havde uddybet det Spørgsmaal, saa indrømmer jeg, at det ærede Medlem kunde føle en hoverende Glæde derover, men nogen egentlig politisk Betydning kunde det neppe faa. Jeg har sagt om Petroleum, at jeg troede ikke, at Forbrugerne vilde komme til at mærke Petroleumstoldens Nedgang, fordi et stort Petroleumsselskab saa at sige havde monopoliseret Salget og derved tog Nedgangens Betydning til sig som yderligere Fortjeneste paa Salget; og saa sagde jeg, at med Hensyn til Automobileerne kunde det være en uheldig Konsekvens deraf, at Benzinen blev fri. Jeg har ment, at hvis dette var Konsekvensen, saa var det ikke det, der var Tanken, da man nedsatte Tolden paa Petroleum for de fattige Familiers Skyld, at man vilde hen til en Lettelse ved Forbruget af Benzin for Automobileer. Det var det, jeg mente; det kan godt være, at jeg har udtrykt det utydeligt og daarligt, men jeg kan oprigtigt talt ikke se, at det er noget, man kan